

(G) White Label Ars piatikája

(G) White Label Ars piatikája

Tele vagyod, szorral vagyod bele,
Nem mint képpellett egész el jegyzete
Nem mint verborral, gnáfolddal a kongyex nít
De mint hi vódkából ful rohat iszít
Nagy mint könegront, kéhova ringulambó's
Anely a kongyexből hisse már piás. -
Tele vagyod, Nincs kúnni nít tovább:
Feniti hólyagon az „alma” táp.

Bedobtam már jó egyrészt más libent
Kongyex, rum és vóféle revent:
Hít meg ne vóntson azban emji nész! s
Az emetny? A mözegen egy feltúzi len.
Bár e melát ^{jótt fej nem} ~~len vóntson~~ leni
^{De van} ~~De van~~ ^{azban} ~~De van~~ a játékszabályt meg Szegi,
Ezért meg kell mondanom
Zavar nagyon e his halom.

Hölhő kármagyal, bomal vagyvalah:
Tölem ne ványon rendi már piál
Bont ---- legfőbb ha néha megiszom
S a nevelen ----- rég volt! De azén' bison...
En is neveltem: (ol ez édes emlét
Tonhomra mihy említve ömlét)
A Baccandit és a Rubai ~~sumet~~ sumet
De más az ~~alban~~ alban ital mellett maradot.

A poetikus Piatika keletkezésének időpontját már nem tudom. Néhány emlékezetes TIB-esemény megörökítése lehetett a célja. A vallomást tevő piéta, G White (Fehér Gyurka) alias White Label. Ma már nem tudom miért éppen Öt pécéztem ki erre a témára, de közismerten aktív ivományos TIB tevékenysége predesztinálhatta erre.

.....
Az „alma táp”, köznyelven almavodka, kezdetben TIB-standardnak számított, később a „feketeszáru cseresznye” váltotta le (fel?). A fogyasztásra alkalmas ital, köznyelven „pia” hiteles mértékegysége:

az „egy ¶” = 1.dl cseresznye.

.....
A második strófában említett halmocska a szőnyegen, valós történet. Egy ivományos értekezlet során Szegi András aki tapasztalatlan ujjoncként nem tartotta be a gyakorlati szeszológia dimenzionális előírásait, spontán véleménynyilvánításával nemkívánatos módon dekorálta a szőnyeget.

.....
A harmadik strófa első fele egy bevezető utalás a TIB és Szurmai Misi szarkasztikusan passzív kapcsolatára. Misi minden vonatkozásban öregesen visszahúzódo, kissé melankólikus humorral reagált.

A kéziratban a strófa második fele a következő oldalon szerepel.

(G) White Label Ars piatikája

Az első két sor az előzmények rosszmalýu csattanója, amire én megbántottan, „szűrő fájdalommal“ reagálok.

.....

Nem oly jó, de est más sem lehet
 Gy az ital magát jól kifizebi.
 De bán a nesh neshjüd egyasánd
 Nam a moshorban néha, ami bánh:
 E dal, mely Szur ma ismél fej,
 Másnál is fejlett nev a rose máj.

De a hazánál ---- Ugy van, & haza!
 Heljünk fel, is induljunk hát, nosza! ---
 Helvél an, de nem igen meggyen
~~hazánál~~ Zug, rishereg nedül negy fejem.
 Hi a vodrából mív nagyot rohat:
 Csak rajha! nem hiába rothogyat,
 Ment jól lehet az végül esze negy
 Memi --- vagy vitetni nem esze
 S ma mit jövanul még roha el nem éte
~~Baduszon, az még ment nem éte~~
~~Helvél an, de nem igen meggyen~~
 Sonnevetter aben Schnell jött el éstema
 & a Parnassus lét halhos lova
 Hogy zugó nélváshént mállitson haza.

A negyedik strófa egy túl jól sikerült szeszánsz végakkordja. Már nem emlékszem ki volt a páciens, de túl sokat ivott, nem mertük egyedül hazaengedni. Szerencsére Schnell Laci, mint mindig most is józan maradt és kész volt hazaszállítani. Az Ö parádés kék Trabantja volt a Parnasszus táltos lova.

.....

Bis bit qui cibo bit:
 Ajánlásként álljon ez itt.
 Éppenly hiszben mint deide nobály,
 Nevele jól fét, sa mellett - halál.
 Aras - nagyarna leve a nevet:
 Söfor igyál ~~szé~~ ~~csal~~
 Szjalt ~~hál~~ ~~szé~~ ~~csal~~ ne feggyesd ~~kegyes~~

Az ötödik strófa ismét egy esztelenül szesztesült ivománnyos ülés történetéhez tartozik. Az első hat sor egy szeszmeileg igen kényes közlekedési szabály általános ideológiai megalapozását szolgálja.

A szeszideológiai változat konkrét alkalmazásának egy félresikerült példája a kéziratban a következő oldalon folytatódik.

(G) White Label Ars piatikája

Mert van egy példát, hogyia szerbarát
Bünyeblen nágulda, míg üres hordókat belélt,
De midőn azután pint borát megitta
A sand nílándi öne "át addig noszogatta
Hinglen orát befújta ^{az nines} ~~mondába~~ —
Szegény heperi má' kesveg riába.

Glazubni rút. Ez ellen a morát,
A hársas illem egyrént perorát;
De férjednet, bár lényűt isteni
Nemesat mabod: — nürség fillenteni.
Soagy felettűnd nem hazud az ég
Bolla ninnulva, melynek mine két?
A nívóvány hűdja ~~non~~ orát lehetés,
A laktör nile nem onf hársadás?
Mindem hazugság főtör ami jó,
Glazubni kell, s ettől len való!
Nem mondhatom: jött véhán cimborá,
Mily véleblen, egyrént volt némi bora.
Grogottund, mígon voltakund, ki gondolna réja,
Hogy a kesvenc felesége kütörn ülve várja.
Nem mondhatom, mert hiner volna jó
Ha rábán kőne kelté egy hánó.
Indábt a hazugság, most reáitó bílos eszem
Főntöröm véd pajzsul magam elé' vesem,
S eszüm onkon isten laktja keltom
Gényzerből itlam amit bevedeltem.

Hát igen, az is előfordulhat, hogy a szeszbarát soförnek szondába kell fújni. Ez bizony meg is történt, a szegény hap-Simák Pali volt a peches piaciens.

.....

A hatodik strófa most egy általános illemszabály speciális szeszilgiai értelmezésével foglalkozik. Célja azt bizonyítani, hogy bár a hazugság általánosságban morálisan elítélendő, a szeszmeileg indokolt esetekben használt fillentés jellegű hazugság egy elfogadható külön kategória. Nem ismerek a TIB tagság köréből konkrét példát ezen elmélet tényleges alkalmazására. Érthető, senki nem dicsekedett volna ilyesmivel. Mindazonáltal könnyen elképzelhető, hogy ez több esetben is előfordulhatott. Így szükségesnek éreztem ezt anonüm megemlíteni.

.....

Végezetül még hozzátenném, hogy „Müvem“ csak befejezetlen töredék, számos érdekes eseményről énekelhettem volna még. Nem tudom miért hagytam abba.

Fontos azt is leszögezni, hogy az előbbieken rímbe szedett rémisztő történeteket nem szabad túl komolyan venni. A TIB ivományos összejöveteleire a mértékletes humorizáló vidám baráti hangulat volt jellemző. Az itt-ott mégis előforduló esztelen szeszteliség csupán mentőként irodalmi feldolgozás céljára érdemes.

A kézirat publikációra szánt első nyomdai levonata a következő oldalon látható.

B.L.

(G) White Label Ars piatikája

Tele vagyok, szesszel vagyok tele,
Nem mint képlettel egyesek jegyzete
Nem mint vektorral, gráfokkal a komplex sík
De mint ki vodkából túl sokat iszik
Vagy mint tömegpont, tétova szingularitás
Amely a konyaktól kissé már piás. ---
Tele vagyok. Nincs tünni mód tovább:
Feszíti hólyagom az „alma“ táp.

Bedobtam már jó egypár száz litert
Konyak, rum és sokféle kevert:
Kit meg ne rontson aztán ennyi szesz! s`
Az eredmény? A szönyegen egy foltnyi lesz.
Bár e mókát jobb fej nem teszi
De van ki a játékszabályt megszegi.
Ezért aztán meg kell mondanom
Zavar nagyon e kis halom.

Költő leánnyal, borral nagyralát:
Tölem ne várjon senki már piát
Bort --- legfölebb ha néha megiszom
S` a szerelem --- rég volt! De azért bízom ---
En is szerettem: (óh ez édes emlék
Torkomra mily enyhítve ömlék)
A Baccardit és a kubai rumot,
De már az albán ital mellett maradok.
Nem oly jó, de ezt más sem szereti
Igy az ital magát jól kifizeti.
De bár a szeszt szeretjük egyaránt
Van e modorban néha, ami bánt:
E dal, mely **szúr ma** ismét fáj,
Másnál is fejlett szerv a rossz máj!

De a hazáról --- Úgy van, haza!
Keljünk fel, s` induljunk hát, nosza! ---
Kelnék ám, de nem igen megyen
Zúg, sistereg, szédül szegény fejem.
Ki a vodkából szív nagyot, sokat:
Csak rajta! nem hiába kortyogat,
Mert jól lehet a végcél egyre megy
Menni --- vagy vitetni mégsem egy.
S` mit józanul még soha el nem értem
Donnerwetter aber **schnell** jött el értem
A Parnasszus kék táltos lova
Hogy zúgó szélvészfént szállítson haza.

Bis bit qui cito bit:
Ajánlasként álljon ez itt.
Éppoly tisztos mint derék szabály,
Versembe jól fér, s` amellet -- talál.
Azaz -- magyarra téve a szavak:
Soför igyál, csak rajt` ne kapjanak.
Mert van egy példa, hogy a szeszbarát
Büntetlen szágulda, míg üres hordókat talált,
De midön azután pint borát megitta
A rend szilárd öre öt addig noszogatta
Miglen csak befújt az szines szondába ---
Szegény hapsi má` kesereg hiába.

Hazudni rú. Ez ellen a morál,
A társas illem egyként perorál.
De férjeknek, bár lényük isteni
Nemcsak szabad: -- szükség fillenteni.
Avagy felettünk nem hazud az ég
Boltá simulva, melynek színe kék?
A szivárvány hídja nem csak tettetés,
A látkör széle nem csúf rászedés?
Minden hazugság a földön ami jó,
Hazudni kell, s` ettől lesz való!
Nem modhatom: jött néhány cimborá,
Mily véletlen, egyiknek volt némi bora.
Iszogattunk, vígan voltunk, ki gondolna rája,
Hogy a kedvenc felesége tükön ülve várja.
Nem mondhatom, mert kinek volna jó
Ha hátán törne ketté egy karó.
Inkább a hazugság, most segíts bölcs eszem
Fönököm véd-pajzsul magam elé veszem,
S` esküm ontva isten látja lelkem
Kényszerből ittam amit bevedeltem.

Bánsági László, TIB - MMT 19??